

Mountain bikes og sommerski i de franske alper

Indholdsfortegnelse

<i>Fredag 26.7.91</i>	3
Serpentin-sving	3
Col de Telegraphe	4
<i>Lørdag 3.8.91</i>	4
<i>Søndag 4.8.91</i>	5
<i>Mandag 5.8.91</i>	5
Alpe d'Huez ?	6
<i>Tirsdag 6.8.91</i>	6
<i>Onsdag 7.8.91</i>	6
Bungy Jump	7
<i>Torsdag 8.8.91</i>	7
<i>Fredag 9.8.91</i>	8
Yderligere oplysninger	8

Dansk Cyklist Forbund's rejsedivision "LIVE ON TOUR" sendte i sommeren 91 et lille hold ud på eventyr i og omkring det franske alpe-departement Savoie. Og her bringes uddrag af "logbogen":

Fredag 26.7.91

Uforståeligt - at der ikke er mange flere, som jubler over de mange muligheder for en aktiv ferie, som faktisk ligger og venter på een nede i alperne: bjergcykling, MTB/off-road, sne & sol, skiløb, bungy jump, rafting og alt muligt andet spændende ...

ANNECY. Klokken er ca. 8 om morgenen, og vi er netop blevet purret af køjerne i RUBY-bussen. Cyklerne med de fede dæk er osse hældt ud af traileren - og det småregner ret kraftigt! Efter indtagelse af kaffe og croissanter, behørig emballering til dags-étapen og veksling til francs, så er det tid til et kik i en fransk cykelshop.

Men der er nu INGEN af os, der køber noget til turen. Udvalget er stort og nyt - og det samme er priserne. Dette er vist generelt for de store franske cykelforretninger. Vi bli'r dog kloge af besøget, idet mester selv fraråder at satse på GR-ruterne (Grand Randonnee= fjern-vandre-ruter dækkende hele Frankrig), især efter at have set cyklerne med fuld oppakning og snakket lidt om vores rute! Det er ganske enkelt for svært, hårdt og tidskrævende. Selv UDEN bagage ...

Vi følger nu Lac de Annecy ned til Faverges, hvor vi efter frokost får bedre vejr og starter på den første "opkørsel" - til Col de Tamié (903 m.o.h.). "Col" betyder "pas" - altså "højdepunkt" på landevejen (begrebet holder dog nogen gange kun stik, hvis man kommer fra een bestemt side af passet. Kig grundigt på kortet !).

Serpentin-sving

Efter de første skrappe serpentinsving flader vejen lidt mere ud - og det er vi glade for. Det er jo stadig først på turen ! Vi finder osse hurtigt ud af, at opstigningerne til de forskellige pas undervejs skal tages i individuel stil. Vi skal ALLE nok nå op på toppen, men der er flere forskellige måder at gøre det på: fra roligt, sejtrækkende tempo og ingen pauser til hurtigere tempo og mange korte pauser. Vi rygere udgør absolut sidstnævnte

kategori og følges ad. Vi MÅ simpelthen holde en gang imellem og ha' vejret (og en smøg), og selvom vejret ikke er ideelt, så er det varmt og trykkende, og sveden springer ud af alle naturlige åbninger!

Vi oplever til gengæld osse den første rigtige nedkørsel med hylende serpentinsving og bremses. Vi ender nede i OL-byen Albertville, hvor vi overnatter på campen efter pizza og overværelse af et hæsblæsende amatørgadeløb. Helt enige om at nedkørslen til Albertville var alle svedeturene værd!

Col de Telegraphe

Lørdag 3.8.91

VALLOIRE. Turen OP til Col de Telegraphe igår var sej! Det er eet af de sikre pas på Tour de France-ruten og det sås osse på asfalten. Idag skal vi besejre Col de Galibier (kaldet "Alperne's smukkeste pas") og kravle op i 2646 meters højde gennem en øde og barsk alpin natur - vi har imidlertid allerede ædt "Europa's HØJESTE pas": Col de l'Iséran (2770m) lige efter besøget i Tignes og Val d'Isère!

Turen op til Galibier er utrolig flot - og vi er stolte og ret så forfrosne, da vi sidder på cafe'en på den anden side af passet. Nu står vi til gengæld foran en nedkørsel på 40-50 km

Efterhånden er vi jo blevet ret rutinerede på de rå nedkørsler. Fra 70 km/t med fuld oppakning kan det i det lange løb kræve en hel del af bremseklodserne at

klare nedbremsningerne i de mange skarpe serpentinsving. Så der bremses med "kroppen" - man retter sig helt op og spreder benene - det føles næsten som at udløse en faldskærm omme bagved. Det slider IKKE på bremserne, men det virker!

Vi behøver imidlertid ikke køre helt over (og OP) til skistedet Les 2 Alpes for at stå på ski imorgen. Vi "thriller" ned til den lille bjergby la Grave - kendt udelukkende af off-piste freaks om vinteren. Om sommeren er man "kun" velsignet med en enkelt kabinelift op til gletscheren "la Meije" med de præparerede pister i 3200 m - og med hele sommerski-området i Les 2 Alpes på eet og samme liftkort! Vi sover "udendørs" i det dejlige vejr for at beundre stjernerne, som samtidigt varsler om fint vejr imorgen.

Søndag 4.8.91

LA GRAVE. Klokken 7.45 er vi oppe ved ski-udlejningen, hvor vi får klaret grejet til dagens fornøjelser i sneen. 5 timer i høj sol og masser af sne. Det er meget godt, at vi ikke har slået os ned i Les 2 Alpes. Her er nemlig hele det italienske jet-set på weekend - og de får sig lidt af en kigger, da vi underholder på restauranten's solterrasse - vi skiller os godt nok noget ud fra mængden!

La Grave er et smørhul, selvom det samlede skiområde ikke tilnærmelsesvis når op på siden af TIGNES - det absolutte mekka for sommerski i Europa.

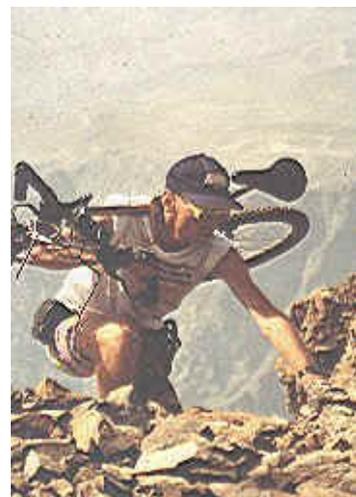
Mandag 5.8.91

Næste dag tager tre af os op med MTB, skigrej og fotoudstyr for at forevige disse ting. Skilifterne er sæsonlukket, så det kræver lidt parlamentéren med liftfolkene, men det ender da med, at de for 90 FF/pers. sætter en lille "last-bil" på kablet til cyklerne m.v., idet vi påstår at skulle skrive nogle pokkers fede artikler om turen derhjemme. Den går jo nok ikke hver gang (selvom det var rigtigt nok i dette tilfælde), så check hjemmefra, hvorledes deres åbningstider forholder sig.

Sammy på 11 år og søn af ski-udlejningen er med os hele dagen og laver smarte stunts på sit snow-board - sommerferien er lang, når alle vennerne er på ferie og ens far skal passe sine sommerski-kunder.

Sidst på dagen sender vi (efter aftale) alt ned med liften - undtagen os selv og cyklerne. Herefter står den på det mest tuffe off-road, jeg har været med til !!

Et højdefald på ca. 1100 meter ad svære vandrestier. Vi står konstant oppe i pedalerne og har næsten ondt i hænderne af at styre - og styre farten! Turen ned fra mellemstationen ta'r godt en time - og jeg træder max. 30 omgange i pedalerne! Sammy er med, og det er tydeligvis IKKE første gang han ta'r denne tur på cykel. Når vi andre styrter, så er Sammy igang med bremserne i god tid - eller har bjerggeden over skulderen. Nogle steder er det ganske enkelt umuligt at blive på cyklen - især øverst oppe, hvor vi kører på ren klippe ...

Da vi mødes med vore rejsefæller på "stam-caféen" er der fyldt med unge mennesker, som ved synet af os ganske glemmer deres café au lait og "demi-litre pression". Vi ligner nogen, der har været i krig: beskidte, blod ned ad benet og med et sejrssikkert grin på! Og så udveksles dagen's individuelle oplevelser ellers under stor moro ..

Vi er godt klar over nu, at vi må droppe at dyrke "white river rafting" - der er ganske enkelt ikke vand/strøm nok i floderne, til at det er tilstrækkeligt spændende. Ikke sne nok sidste vinter - det er trods alt osse smeltevandet vi skal boltre os i ...

Alpe d'Huez ?

Vi dropper også at køre op til byen Alpe d'Huez! Det er en af de større beslutninger, men vi har flere gange hørt rygter om horder af mere eller mindre trænede cyklister, som allesammen prøver sig selv af på denne klassiske Tour de France-strækning. Eet af formålene var osse at stå på ski oppe på gletscheren - men det forlyder, at sneen er yderst tvivlsom: man skal ringe og forhøre sig om sneføret for at være sikker. Vi er rimelig mættet med sommerski og har bevist det vi skal m.h.t. bakkerne! Så vi dropper helt Alpe d'Huez

Tirsdag 6.8.91

BOURG D'OISANS. Således cykler vi "blot" videre NED til Bourg d'Oisans idag. Byen ligger for foden af stigningen op til "Huez", og der er 36 grader celsius i skyggen, da vi ankommer ved 16-tiden - som i en bageovn ! Forinden har vi holdt en times badepause ved søen Lac du Chambon, hvor vi tilkæmpede os et surfboard fra en hollænder. Vandet var MEGET koldt. Til gengæld er det altså afsindigt varmt, da vi kommer til Bourg d'Oisans, hvor vi må kaste os ind i skyggen og drikke kølige fadøl. Da klokken er blevet 22, har vi stadig 27 grader og damper af. Allerede 7-8 km udenfor byen finder vi en glimrende græsmark, hvor vi ruller poserne ud og laver aftenkaffe til lyden af Baskerville's hund foruroligende tæt ved!

Onsdag 7.8.91

Næste morgen overraskes vi IKKE af en sur og gal franskmand, som føler sin ejendomsret dybt krænket. Næh nej. Jean Francois kommer over og hilser pænt godmorgen midt i Nès-caffen, og da han først finder ud af, at det er en flok danske mountain-bikere, han har boende på sin mark, så har hjælpsomheden og snaksageligheden ingen grænser. Og det ender med en lang hyggelig snak ovre i privaten. Vi alle stiller op til gruppefoto ude i solen med hans (yderst foto-sky) fru moder på mindst 90.

Bungy Jump

Torsdag 8.8.91

(....) Broen Pont de Ponsonnais syd for la Mure har elastikspring fra 103 meters højde og ry som Europa's Bungy Jump-sted nr. 1. Egentlig skal man booke plads flere dage i forvejen, men vi får møvet 2 personer ind i køen, fordi fyren bag disken havde været i København og se Santana det år ... Så vi er jo næsten i familie.

Vi kommer først afsted igen halvfem p.g.a. den lange ventetid. Vejret er under al kritik! Luftfugtigheden er kolossal, og det regner indimellem, inden vi får kæmpet os op til Clélles, spiser lidt og finder en fin overnatning: "Camping a la Ferme" er et udbredt begreb i Frankrig og består i en "primitiv" campingplads med forskellige fællesfaciliteter i tilknytning til en bondegård. Mange steder kan

de tilbyde een eller anden form for indendørs overnatning, hvis man f.eks. ankommer på hesteryg og IKKE har telt med ... Overnatningen koster 45 FF inkl. gaskomfur, varmt bad og seng, og vi kan nu få tørret vores ting inkl. teltene samt koge masser af spaghetti !!

Vi håber blot på et høloft, men i dette tilfælde får vi en hel etage med feltsejge sammen med en fransk vejplanlægger til hest - han er ved at projektere en ny motorvej gennem dette smukke område. Ikke med sin egen gode vilje - men hans håb er, at han måske kan påvirke udviklingen positivt i een eller anden grad.

Hans store hobby er iøvrigt heste - som vores er cykler - og han har da osse mange gange været rundt på hesteryg i 2-3 uger på een af sine to heste - næsten lissom os ! Han fortalte osse sin store drøm: at gøre turen Paris-Dakar til hest! En flot "plan"

Natteravnene (læs: turlederen) får senere konstrueret en komplet højdeprofil over morgendagen's étape, som bliver turen's længste: 95 km herfra og til Crest. Alt ser dog trygt og godt ud: vi starter stort set med en sej opstigning til Col de Menee (1457 m), og derefter går det jævnt nedad faktisk hele dagen uden nævneværdige stigninger. Kun vejret kan evt. slå os ud nu.

Fredag 9.8.91

Næste morgen er vejret strålende. Det samme er visitkortet fra een af gården's hunde på mit udbredte oversejl: en mindre sø garnéret med en lille fast forhøjning midt i Vi er snart afsted og nyder det blødere landskab i forhold til de egentlige alper, som vi nu har lagt bag os og kan skimte i horisonten gennem varmedisen.

Opturen til Col de Menee er utrolig flot - og bilfattig. Den trykkende, fugtige hede gør, at sveden springer, men blot ganske få meters cykling i træerne's skygge køler enormt af, så man i korte øjeblikke rå-fryser! Vi samles oppe på toppen og slapper lidt af med chokolade, røgtobax og medbragt "havetennis", inden vi skal videre nedad til Châtillon-en-Diois på den anden side. Og endnu en gang fryder jeg mig over styrforlængerne (steerhorns el. "kohorn"), som jeg købte derhjemme lige inden afgang. De er uvurderlige under såvel opstigninger, som off-road og tempo-kørsel på flad vej. Ned ad bakkerne kan man evt. holde længere inde midt på styret for at mindske vindmodstanden - men kohornene forøger virkelig følingen med en godt læsset cykel, hvis man f.eks. kører stærkt eller det blæser kraftigt !

Passet består i en snorlige tunnel på et par hundrede meter, og der er en fantastisk akustik derinde, som vi udnytter til et flerstemmigt kor på et gammelt Harry Belafonte-hit. Turisterne ved rastepladsen på den anden side af tunnellen ser måbende ud, da vore mountain bikes suser ud af "hullet" midt i 2. vers ... Vi hilser høfligt og cruiser videre til Châtillon, en hyggelig og idyllisk lille by med et klart præg af fæstningsby, borg og romertid. Her holder vi siesta og frokost.

Yderligere oplysninger

På websitet www.noah2900.dk kan du læse om turen inkl. se billeder. Her er også en masse praktiske oplysninger omkring pakning, udstyr, cykler, reservedele, kort o.s.v.

Søren Noah, 1991

E-mail: mail@noah2900.dk
Website: www.noah2900.dk

